

ANALYSE ET COMMENTAIRE
DE TEXTES OU DOCUMENTS EN GREC MODERNE

Durée : 6 heures

Analysez et commentez, en grec moderne, les documents suivants :

Document n° 1

Ο Έλβας έπνιξε τη Δρέσδη

Από τη Μαύρη Θάλασσα έως τη Βαλτική, οι πλημμύρες έχουν στοιχίσει τη ζωή περισσότερων από 80 ανθρώπων και έχουν προκαλέσει ζημιές δισεκατομμυρίων ευρώ στα κτίρια, την υποδομή και τις καλλιέργειες. Συναγερμός σήμανε χθες στο Νερατοβίτσε, 15 χιλιόμετρα βόρεια της Πράγας, όταν διαπιστώθηκε διαρροή κλωρίου στο χημικό εργοστάσιο της Σπολάνα, το οποίο πλημμύρισε από τα νερά του ποταμού Έλβα. Στον κατάλογο των νεκρών προστέ-

θηκε χθες ένας άνδρας από το Ντέτσιν, στη Βόρεια Βοημία: παρακολουθούσε από τις όχθες του Έλβα την ανατίναξη πέντε φορτηγίδων που είχαν σπάσει τα φρυμνήσια τους και παρασύρονταν προς την πλευρά των συνόρων με τη Γερμανία. Τραυματίστηκε θανάσιμα στο κεφάλι από θραύσμα.

Την ίδια ώρα, οι αρχές ολοκλήρωναν την απομάκρυνση 3.000 από τους 480.000 κατοίκους της Δρέσδης. Περίπου 800 ασθενείς απομακρύνθηκαν από τα νοσοκομεία όπου νοσπλεύονταν. Οι παραπόταμοι γύρω από

τον Έλβα υπερχειλίζουν και η στάθμη του Έλβα εξακολουθεί να ανεβαίνει: αναμενόταν να φθάσει χθες το βράδυ στη Δρέσδη στα 8,5 μέτρα - στα υψηλότερα επίπεδα που έχει φθάσει ποτέ από τις 31 Μαρτίου 1845. «Αναμένουμε να χτυπήσει και δεύτερο κύμα νερού από την Τσεχική Δημοκρατία», δήλωσε χθες το απόγευμα ο Γερμανός καγκελάριος Γκέρχαρντ Σρέντερ.

Δρέσδη: Στην πρωτεύουσα της Σαξονίας, η οποία είχε καταστραφεί σχεδόν ολοσχερώς από τα βρετανικά και τα αμερικανικά βομβαρδιστικά το 1945, και θεωρείται σήμερα ένα από τα πολιτιστικά στολίδια της Γερμανίας, οι αρχές αναγκάστηκαν να μετακινήσουν σε ψηλότερους ορόφους του Παλατιού Τσβίνγκερ κλιμάδες

Tournez la page S.V.P.

έργα τέχνης καθώς τα νερά πλημμύρισαν τα υπόγεια του, όπως και τα υπόγεια της γειτονικής όπερας Σέμπερ. Τουρίστες και ντόπιοι ένωσαν τις προσπάθειές τους στοιβάζοντας σάκους με άμμο προκειμένου να προστατέψουν την πόλη. Στον σιδηροδρομικό σταθμό τα νερά έφθαναν στα παράθυρα των εγκαταλελειμμένων τρένων.

Πράγα: Η βροχόπτωση σταμάτησε, η στάθμη του ποταμού Μολδάβα άρχισε να υποχωρεί, η παλαιά πόλη διεσώθη τελικά από το μένος του, το ίδιο και οι κυριότερες γέφυρες. Πολλές περιοχές, ωστόσο, παραμένουν καλυμμένες από αρκετά μέτρα νερού. Ένα τετράωρο κτίριο κατέρρευσε χθες στο προάσιο Κάρλιν και ο δήμαρχος της Πράγας απύθηνε έκκληση στους κατοίκους να

παραμείνουν μακριά από τις εκκενωθείσες συνοικίες έως ότου ελεγχθούν όλα τα κτίρια. Έντεκα σταθμοί του Μετρό έχουν πλημμυρίσει και οι αρχές εκτιμούν τις ζημιές που υπέστη το δίκτυο στα 16 εκατομμύρια ευρώ. Συνολικά, οι ζημιές από τις πλημμύρες αναμένεται να ξεπεράσουν τα 2 δισ. ευρώ.

Περίπου 700 άνθρωποι επρόκειτο να απομακρυνθούν χθες το απόγευμα και από τη Βουδαπέστη, εξαιτίας της ανόδου των υδάτων του Δουνάβηως. Πολλές εκατοντάδες οπλίτες βοηθούσαν στην ενίσχυση των φραγμάτων. Η ουγγρική πρωτεύουσα, πάντως, δεν αναμένεται να έχει την τύχη της Πράγας, καθώς τα φράγματα έχουν προβλεφθεί να εντέξουν ακόμη και αν τα ύδατα του ποταμού ανέλθουν στα 10 μέτρα.

Τὰ Νέα, 16 / 8 / 2002

Document n° 2

Οσο καταστροφικά και να ήταν η προχθεσινή καταιγίδα για την Αθήνα είναι βέβαιο ότι δεν μπορεί να συγκριθεί με τις εικόνες από την πλωμμυρισμένη Πράγα ή τη Δρέσδη. Στην πρώτη περίπτωση πρόκειται για ένα βίαιο καιρικό φαινόμενο με σοβαρές (αλλά όχι ανεπανόρθωτες) επιπτώσεις, στη δεύτερη για κοσμογονία. Παρακολουθώντας, όμως, τις αντιδράσεις των κατοίκων στις δύο πρωτεύουσες, όπως τις κατέγραψαν οι τηλεοπτικές κάμερες, κινδυνεύεις από σύγχυση: Μάπως πρόκειται για ανταλλαγή ή μετακίνηση πληθυσμών; Στην Τσεχοσλοβακία και στη Γερμανία χιλιάδες άνθρωποι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους, ολόκληρα προάστια βυθίστηκαν στο νερό και στη λάσπη, ιστορικά κτίρια, σύννευμα της εθνικής ταυτότητας των χωρών, απειλήθηκαν με κατάρρευση ή κατέρρευσαν.

Στην Αθήνα, χρόνια προβλήματα διογκώνονται, προκαλώντας επαναλαμβανόμενες καταστροφές. Τσεχοσλοβάκοι και Γερμανοί, εμβρόντητοι από την πρωτοφανή μανία της φύσης, περιορίζονται σε λακωνικά σχόλια, ψύχραιμες αποτιμήσεις, συλλογική προσπάθεια και εργασία για να αντιμετωπίσουν τη θεομηνία. Οι «πληγείσες περιοχές» της ελληνικής πρωτεύουσας θρηνούν (εδώ και χρόνια) το βίος τους που χάνεται, επιδεικνύουν στις τηλεοπτικές κάμερες την επίπλεουσα οικοσυσσκευή τους, καταλάγοντας, συνήθως, στο (εδώ και χρόνια) αναπάντητο ερώτημα: «πού είναι το κράτος».

Σαν να πρόκειται για ερασιτέκνη Σούπερμαν που αδυνατεί να εμφανιστεί όπως τον θέλουμε, τη στιγμή που τον θέλουμε.

Ανθρωποι, συνήθως εκτός εαυτού, ορύνονται, λοιδορούν, απειλούν. Κάποτε δικαιολογημένα (τα μπαζωμένα ρέματα δεν είναι πάντοτε «προϊόν ιδιωτικής πρωτοβουλίας») κάποτε αδικαιολόγητα (όταν καταρρέει, για παράδειγμα, το αυθαίρετο που βρίσκεται πάνω στο ρέμα), αλλά πάντως απολύτως άκαιρα. Δεν είναι η στιγμή κατάλληλη για να συντάξουμε λίστα παραπόνων, να αναζητήσουμε τους μονίμως υπαίτους, να καταδείξουμε «Τον Ενοχο». Το σύνδρομο του θύματος σε πλήρη ανάπτυξη· έστω και αν «θύμα» δεν είμαστε μόνο εμείς, αλλά και η πόλη μας. Δεν πλήττεται μόνο το νοικοκυριό μας, αλλά και η όψη της Αθήνας, που στη διάρκεια κάθε ισχυρής νεροποντής γεννά εικόνες πανικού, εγκλωβισμού και τρόμου.

Οι Τσέκοι απέδειξαν ότι αγαπούν την πόλη τους. Ο μόνος «παροξυσμός» που τους κατέλαβε ήταν να τη σώσουν από την καταστροφή. Κουβάλαγαν αδιάκοπα σάκους από άμμο για να ανακόψουν την ορμή του Μολδάβα, εκκένωσαν υπάκουα περιοχές ολόκληρες, επιδεικνύοντας αξιοθαύμαστη (εσωτερική) πειθαρχία και ομοθυμία. Στη Δρέσδη, όταν ο Ελβας απείλησε το ανάκτορο Τσβίνγκερ, όπου φιλοξενείται μία από τις μεγαλύτερες συλλογές τέχνης της Ευρώπης (ανάμεσά τους έργα του Ρέμπραντ και του Ραφαήλ), «οι υπάλληλοι μαζί με πυροσβέστες κατόρθωσαν να μεταφέρουν 8.000 έργα, με το νερό να φτάνει έως τον μπρό» («Κ» 18/8).

Οι κάτοικοι της Αθήνας στις φυσικές καταστροφές εκδηλώνουν ένα περίεργο μείγμα πείσματος και αυτολύπησης· επιθετικότητας και μοιρολατρίας· τσαμπουκά και παραίτησης. Σαν τον ένοικο του απέναντι διαμερίσματος, που επιχειρούσε προκθές όλο το απόγευμα να επικοινωνήσει με τις βλάβες της ΔΕΗ για να δια-

μαρτυρηθεί για την πολύωρη διακοπή ρεύματος σε περιοχή του Παγκρατίου. Όταν κάποια στιγμή μπόρεσε να πιάσει γραμμή, φρόντισε να κοινοποιήσει την επιτυχία του σε ολόκληρο το τετράγωνο. Βγήκε στο μπαλκόνι με το ασύρματο τηλέφωνο - γύρω γύρω αποκαμωμένοι ένοικοι προσπαθούσαν να επικοινωνήσουν μικροκαταστροφές- και η «συνομιλία» εξελίχθηκε σε οιστρήλατο μονόλογο, με σημεία αιχμής: «Σαν δεν ντρέπεστε λιγάκι... παλιοκλέφτες... μας τα παίρνετε στους λογαριασμούς... αυτό που σου λέω... όλο έργα κάνετε και τίποτα δεν κάνετε...», κατέληξε, περίπου, ο οργισμένος και επί παντός ενημερωμένος πολίτης. Υστερα, κάθησε με την οικογένεια στο μπαλκόνι και επιδόθηκε στη χαρτοπαξία μέχρι να βασιλέψει ο ήλιος, να πέσει το σκοτάδι και να αρχίσει νέος κύκλος δημόσιων διαμαρτυριών, αναζητώντας συμπάσχοντες στα γύρω διαμερίσματα.

Από κάποιους σταθμούς ακούγονταν ήδη καταγγελίες, μόνη αλήθεια φάνταζε η οδύνη των οδυνομένων... Την ίδια ώρα, στην Πράγα, μια Τσέχα κοιτάζει τον φακό και δηλώνει: «Εκείνο που προέχει αυτήν τη στιγμή είναι η πόλη μας. Δεν εγκαταλείπουμε την πόλη μας...».